

■ **Új honvédelmi törvény**

Rendelkezések a bevonulási segélyről

Az 1993. évi CX tv. újból szabályozta a személyes honvédelmi kötelezettségüket teljesítők és hozzátartozóik jogosultságait. A törvény a Magyar Közlöny 1993. december 27-i, 188. számában jelent meg.

A törvény új rendelkezése közül a hadköteleseket érintően a legfontosabb, hogy a bevonulási segélyt a helyi önkormányzatok folyóztatják. A hadkötelek a sorkatonai szolgálatra való behívása esetén egyszeri bevonulási segélyre jogosult. A bevonulási segély iránti kérelmet a behívóparancs kézhezvétele után a helyi polgármesteri hivatalnál – Szegeden az egészségügyi és népjóléti irodán – kell benyújtani.

A bevonulási segély összege a mindenkori minimálbér – jelenleg 9000 Ft – 60 százaléka. Amennyiben a hadkötelesnek eltartásra jogosult gyermeke van, a fenti összeg 100 százaléka. Eltartónak azt kell tekinteni, aki a gyermek eltartásáról a behívóparancs kézhezvétele időpontjában gondoskodik.

A bevonulási segély adóköteles és abból a gyermektartásdíjat le kell vonni.

A katonai családi segélyre való jogosultság elbírálása to-

vábbra is a helyi polgármesteri hivatalok feladata maradt. Családi segélyben kell részesíteni a sorkatona munkaképtelen és eltartásra szoruló hozzátartozóját, ha őt a sorkatona a bevonulást megelőzően saját keresetéből tartotta el, vagy tartási igénye a bevonulás után keletkezett, illetőleg a bevonulttal szemben fennálló tartási igényét bírósági határozat állapítja meg.

A megállapított katonai családi segélyt a polgármesteri hivatal határozata alapján a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság havi vonta küldi meg a jogosult részére. Változás a korábbi rendelkezéshez képest, hogy a családi segély megállapításának alapjául szolgáló összeg a mindenkori saját jogú nyugdíj-minimum egyhavi összegével – jelenleg 6800 Ft – azonos. Minden további személy esetén ez az összeg az első személy számára megállapított összeg 70 százalékaival emelkedik.

Az igények érvényesítéséhez szükséges nyomtatványok a polgármesteri hivatal népjóléti irodájában szerezhetők be, de a benyújtás feltétele a behívóparancs kézhezvétele.

Ganz-Hunslet- ajánlat...

A villamosjárműpark fejlesztésének megkezdése elkerülhetetlenül vált. A korszerű, nagyméretű csuklós villamosok üzemeltetése a jelenlegi tapasztalatok, illetve utasszámlálási, valamint forgalmi mutatók szerint nem lenne gazdaságos. A csúcsidőken kívüli utazókat kisebb méretű járművek is el tudják szállítani. A csúcsidőben a követési idők sűrítésével, illetve a villamosok közötti összekapcsolásával (párban járatás) növelhető az elszállított utasok száma. Fenti szempon-

tok alapján a Ganz-Hunslet által ajánlott 4 tengelyes villamos felelne meg a város igényeinek. Nevezett jármű kétvezetőállásos, kétirányú forgalomra alkalmas motorokos, oldalanként 3-3 kiegészítő ajtóval. Padlószintje a korszerű „középmagas” (735 mm) szintnek felel meg. A szállítható utasszám alig marad el a csuklós villamosoktól; 20 ülőhely és 85/136 (5. ill. 8 fő/nm) állóhellyel rendelkezik. Az utastér fűtött-szellőztetett, kulturált és célszerű kivitelű. A

■ **Február 6-án**

Időközi önkormányzati képviselő-választás

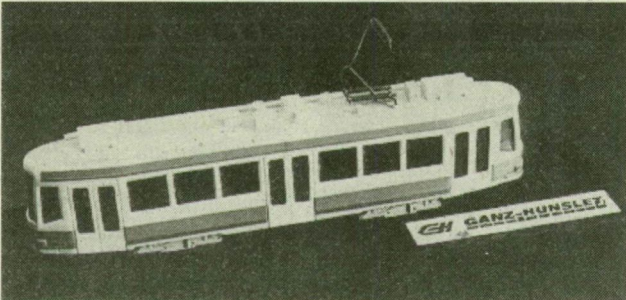
A Választási Bizottság a jelöltajánlásokat követően megállapította, hogy az 1994. február 6-i időközi önkormányzati képviselő-választás jelöltjei a következők: **Bimbó Pálné SZDSZ, Hargittai Rita KDNP, Pasinszki József Zöld Alternativa, Szögi Béla MDF, Varga László MSZP, Z. Nagy László Magyar Szociáldemokrata Párt.**

A Választási Bizottság értesíti az 1-es szavazókör választópolgárait, hogy a szavazókör helye február 6-án a Széchenyi István Gimnázium Felső Tisza-part 25. sz. alatt lesz, amelyről az érintettek a polgármesteri hivataltól értesítést is kaptak. Kéri a Választási Bizottság az 1. sz. önkormányzati választókerület választópolgárait, hogy február 6-án (vasárnap) reggel 6 órától este 6 óráig tartó szavazáson minél nagyobb számban vegyenek részt.

jármű 2 forgóvázából egyik hajtott. Az ezen levő 2 vontatómotor egyenként 100 kW teljesítményű. Az elérhető menetdinamikai mutatók megfelelnek a követelményeknek, tekintettel a város sík vidéki jellegére, valamint a megállóhely-távolságokra. Ez a motor teljesítmény alkalmazkodik a jelenlegi áramátalakító, illetve kábelrendszerhez. A jármű formatervezett külső kialakítása, esztétikus külsejének városképi hatása nem elhanyagolandó. Alkatrészeinek nagy része kipróbált, bevált részegységekből épül fel, így – a fentiekkel

együtt – ez is hozzájárul ahhoz az elképzeléshez, mely szerint ez a jármű alkalmas lenne a jelenlegi járműpark lecserélésére.

Ahhoz, hogy a járműrekonstrukció az elkövetkezendő 5-6 év alatt magvalósuljon, szükséges lenne már ebben az évben két jármű gyártására szerződni. Ehhez az évre 160 millió forint előirányzatot az önkormányzati költségvetésnek kellene biztosítani tekintettel arra, hogy központi pénzügyi forrásra a vidéki önkormányzatok nem számíthatnak.

Fotó: Révész Róbert

Mentőöv munkanélkülieknek

Új szakmai profilok a szakképző iskolákban

A közgyűlés január 20-án két szakközépiskola pedagógiai-szakmai programját, valamint egy osztályfejlesztést hagyott jóvá.

A Déri Miksa Ipari Szakközépiskola kétéves technikai képzést indít az 1994/95-ös tanévtől kezdődően gépgyártás-technológia-számítástechnika és ipari elektronika szakon. A nevelőtestület a szakmai programot a gimnáziumban érettségizett munkanélküli pályakezdekőknek ajánlja, a végzettség megszerzése után az elhelyezkedés esélye nő a fiatalok számára.

A Kossuth Zsuzsanna Gimnázium, Egészségügyi Szakközépiskola szintén középiskolát végzetek számára tervezett új képzési modellt. A felnőttképzési képzést 1 év alatt szerkeztetik meg az érettségivel rendelkezők.

A Krúdy Gyula Kereskedelmi, Vendéglátóipari Szakközépiskola plusz osztályának ügyében is kedvező döntést hozott a közgyűlés. Az iskola az integrált vendéglátóipari oktatás keretében a szakmunkásvizgát tett tanulók számára teszi lehetővé az érettségi megszerzését. A város költségvetési gondjai miatt a közgyűlés ennek az osztályfejlesztésnek az anyagi alapját úgy teremtette meg, hogy a Textilipari Szakközépiskolától vonta el a szükséges összeget. A képviselő-testület döntése értelmében a Textilipari Szakközépiskola egy textiles osztállyal kevesebbet indít a következő tanévben. A textilipar válságos helyzete, a beiskolázási nehézségek, s a végzettek elhelyezkedési problémái mindenképpen indokolták tették ezt a lépést.

RRT-program a Vadasparkra

Részletes rendezési terv programja készül a Vadaspark fejlesztésére. A programot a jelenlegi anyagi lehetőségek és a meglévő állatállomány figyelembevételével dolgozzák ki. A munkát a Vadaspark szakembereinek bevonásával a városrendezési és építésügyi iroda koordinálja, szem előtt tartva azt a szempontot, miszerint egy hosszú távú fejlesztési koncepció részét képezi az elkészülő program. Ez számol majd a Vadaspark jövőbeni céljaival, térségi szerepével, oktatásban betöltött funkciójával, a látogatottság potenciális növekedésével, a parkban tervezett épület- és területbővítésekkel, továbbá a városrende-

zés távlati elképzeléseivel, valamint a mikrokörnyezet átalakulásával. Nem nélkülözi az aktualitást sem a Vadaspark fejlesztési koncepciója, ugyanis a most épülő és hamarosan átadásra kerülő harmadik körút indokoltá és lehetővé teszi az intézmény új főbejáratának kialakítását. Szó szerint kulcskérdésről van szó, hiszen közismert, hogy a jelenlegi bejáratot mennyire nehezen lehet megközelíteni. Szűkös a hely, csak kevés gépjármű tud parkolni. A részletes rendezési terv programját a városrendezési iroda és a Vadaspark szakembereinek ez év június 30-ára kell elkészíteniük.

■ Tulajdonképpen kérdezhetnénk fordítva is. Miért ne lenne az, ha évtizedeken keresztül koplaltatták? Az akkori kormányzatok olyan alacsonyan állapították meg a víz- és csatornadíjakat, hogy abból sem fenntartásra, sem fölüjtitásra nem tellett. A csatornahálózat komolyabb bővítésére, szennyvíztisztító építésére megkomolyan gondolni sem lehetett. „Majd” – mondták a patópálista elvtársak. „Majd ha föl-épül a szocializmus.” Hát az biz’ föl nem épült, viszont most bekövetkezett, amikor az akkor kútba dobált dollárokból olyan malomkő lett, amit a nyakunkon hordozhatunk még vagy tíz-húsz esztendeig.

Elvezetett olvastam Básthly Gábor képviselő úr írását. An-nál inkább, mivel végre valaki, mondhatni mélnöki céltudatossággal foglalja össze a CGE-vel folytatott tárgyalásokat, amelyekben magam szerencsémre nem kellett részt veygek. Szerencsémre, mondom, mert már egy ideje megfeküdte a gyomromat az önkormányzatnál eluralkodott kifordítom-befordítom csűrös-csavarás, a nagyhangú semmitmondás. Mindazonáltal a teljesség kedvéért van néhány kiegészítés, aminek közhírré tételét szükségesnek tartom.

(1) Szeged csatorna-rendszerével kapcsolatban négy alapvető gondot kell megoldani.

Rendbe kell hozni az elavult hálózatot, ki kell építeni a még jócskán hiányzó csatorna-rendszert, meg kell építeni a szennyvíztisztító-telepet és – nem utolsósorban – létre kell hozni egy korszerű és hatékony működtetési-irányítási rendszert. Lényeges, hogy e feladatok egymással szorosan összefüggenek, el nem választ-hatók.

(2) A bérházak megvalósítása kétségtelenül sokba kerül. Honnan lehet ennyi pénzt összeszedni? Leszámítva valami jóteknony amerikai nagybácsi, a szükséges pénz egy részét nyilván a fogyasztónak kell megfizetni megemelt szolgáltatási díjak formájában. Más részét kormányzati támogatásokból kell – kellene – összekaparni. A harmadik rész pedig kölcsön formájában lehetne előteremteni. És persze ott van még tartaléknak a takarékos, hatékony működtetés. Most már Básthly úr is mondta végre azt, amit korábban nem, hogy tudniillik a díjak megemlése elkerülhetetlen. A csatornaépítéshez szükséges pénz ilyen módon tíz-tizenöt év alatt kiizzadható. Ám hogy ebből szennyvíztisztítóra nem futja, az bizonyos. Ezért is érdeklődött a dán Krüger SA az utóbbi iránt, mert úgy vélte, hogy annak megépítéséhez tud viszonylag olcsó kölcsönt és dán-francia környezetvédelmi

Miért sovány a szögedi tehén?

kormánytámogatást szerezni. A csatornaépítéssel kapcsolatban meg arra az álláspontra helyezkedett, hogy azt a nyitott verseny szabályai szerint kell majd kivitelezésbe adni a szennyvíztisztító építésével egy időben. A számításba azonban hiba csúszott. Egyrészt az önkormányzat vezetése hallani sem akart szennyvíztisztítóról, másrészt pedig a külföldi finanszírozás feltételei is rosszabbra fordultak a gazdasági válság következtében. Mire a dánok letették a kártyát az asztalra.

(3) Az eladdig csendestárs-ként érdekelt franciák tehát azzal a csavaros önkormányzati biztatással vették át a játszmát, hogy (tisztelt zöld urak és hölgyek, most tessenek figyelni): „ne vacakoljanak a szennyvíztisztítással. Öleg nagy víz a Tisza, szépen leúszik abban a város mocska, ahogy tette eddig is. Jó az a rácoznak így is.” Megszületett hát végül az a szerződéstervezet, amiről Básthly úr beszél, és amit a közgyűlés nem fogadott el. Igaz, hogy abba már bekerültek a kivitelezés kizárólagos jogosultságára vonatkozó, korábban nem volt megszorítások.

(4) Megértem, hogy Básthly

úr sértőnek találta a franciák lekezelő tárgyalási modorát. Feltehetően én is így éreztem volna, ha ott vagyok. Csak hát az üzletben nincsen helye az érzelmeknek. Ha egy rutinos nagymenő cég azt tapasztalja, hogy a leendő partnerének fogalma sincsen arról, hogy mit is akar valójában, hát bizony elkövethet effajta tapintatlan-ságot. De miből gondoljuk, hogy az algíriai arabok is olyan szerencsétlen kétbalkezesek, mint az itteni tárgyalópartner?

(5) Innentől már csak kérdéseim vannak. Már az elfogadott előzetes városfejlesztési koncepció is leszögezte, hogy a városfejlesztés legnagyobb és legsürgősebben megoldandó gondja a csatorna s a szennyvíz. Ha ehhez képest a város gazdasági-politikai vezetésének erejéből és képzelőerejéből három év alatt mindössze egy olyan vacak szerződéstervezet-re futotta csupán, amelyet a közgyűlés nagy ívben kirúgott, nem pakocsa beszéd-e tehe-nekről meg fejgőgepről locsogni, ahelyett, hogy kimondanánk, ez a városi vezetés nem-hogy megoldani nem tudta, de meg sem értette a problémát? Hisz’ Hódmezővásárhely ugyan-ez idő alatt nemcsak kimódolta a megoldást, de meg is épít-

tette a szennyvíztisztító telepet. Részben kölcsönből, részben megpályázott és elnyert kormányzati támogatásból.

Szeged városa valójában mindössze egyetlen céggel tárgyalta komolyan. Azzal is úgy, hogy mindvégig az ajánlattevő találgatta, hogy ugyan mire is volna szüksége a városnak. És miért ragaszkodott a város ehhez az egyetlen önként jött ajánlkozóhoz, holott legalább fél tucat komoly referenciával rendelkező cég nyüzsg az országban, s miért ragaszkodott egy olyan egyetlenhez, akiben meg nem bízik? Az egész színjáték nem csupán ügyetlen pohintés csupán? Csináljunk valamit, de úgy, hogy azért ne történjék semmi olyan, amiért felelősséget kell vállalni, beleértve a személyes felelősséget is.

Kérdés az is, hogy van-e értelme erőltetni a csatorna-építést szennyvíztisztító nélkül? Könnyen meglehet, hogy a környezetvédelmi hatóság hozza sem járul mindaddig, amíg az utóbbi tekintetében nem látszik végre a kiút?

Senki – lévén mérnök, ha építész is –, én a legkevésbé sem vonom kétségbe a honi tudást és fölkészültséget. A szegedi vízellátási rendszer irányít-

tása például európai fogalmak szerint is korszerű. De kérdem én, hol ez a tudás, pontosabban hová lesz? Miért nem vagyunk képesek ötről a hatra jutni itt évek óta? Ki ezért a felelős?

S végül most, hogy nagy nehezen visszajutottunk oda, ahonnan elindultunk négy éve, megértem Básthly Gábor képviselő úr örömet, hiszen újra elő lehet venni kedvenc szocialista gyermekét, a városi műveket, avagy a holdingot. Ami bizonyonnyal jól működik Németországban, bár legalább ilyen jól működnek más rendszerek másutt. Nem haszonra, hanem közhaszonra. Ám ha neki ez a kedvence, hát legyen! Örülhet a közgyűlés is, hiszen sikerült megúsznia, hogy a városfejlesztés érdekében elszánja magát a korszakváltásra. Majd! Ej, ráérünk arra még! Nehogy már elkötelezzük magunkat a fejlődés mellett. (Ez aztán a döfi, neo-patopálmizmus!) Csak azt mondaná meg nekem valaki, hogy járt-e jól valaki, s ha igen, hát ki ebben a hároméves gombfoci meccsben? Mert-hogy az nem a város, az bizonyos.

Borvendég Béla,
a VKM Bizottság elnöke